

Ewangelia na 6 sierpnia: Przemienienie Pańskie

Komentarz na święto
Przemienienia Pańskiego. „To
jest mój Syn umiłowany, Jego
słuchajcie!” Dzisiejsze święto
łączy boskość z Krzyżem
Chrystusa. Bóg czyni nas
zdolnymi do przyjęcia Go,
upodabnia nas do siebie przez
czysty bezinteresowny dar
Boży. Być „na miarę Boga” to
dar, który Bóg daje nam,
abyśmy byli szczęśliwi tu na
ziemi i aby zapewnić nam
szczęście wieczne.

Ewangelia (Łk 9, 28b-36)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniąco białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim.

Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: "Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza". Nie wiedział bowiem, co mówi. Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlekli się, gdy weszli w obłok.

A z obłoku odezwał się głos: "To jest mój Syn wybrany, Jego słuchajcie". W

chwili, gdy odezwał się ten głos,
Jezus znalazł się sam.

A oni zachowali milczenie i w owym
czasie nikomu nic nie oznajmili o
tym, co widzieli.

.....

Komentarz

Dziś obchodzimy święto
Przemienienia Pańskiego. Powodem,
dla którego to święto zostało
wyznaczone na 6 sierpnia, jest fakt,
że ma ono związek ze świętem
Podwyższenia Krzyża Świętego 14
września: między tymi dwoma
świętami mija 40 dni. W niektórych
tradycjach stanowią one drugi Wielki
Post. Dlatego Kościół bizantyjski
przeżywa ten okres jako czas postu i
adoracji Krzyża. Pokazuje nam, że
objawienie się chwały Bożej jest
ściśle związane z Jego męką i
śmiercią na Krzyżu.

Dzisiejsze święto łączy boskość Chrystusa z Jego Krzyżem . Ma ono ogromne znaczenie ze względu na treści doktrynalne, których uczy każdego z nas, chrześcijan. Ukazuje nam jedną z najważniejszych idei naszej wiary: przebóstwienie człowieka jest czystym bezinteresownym darem od Boga.

Jest to ściśle związane z Eucharystią, ponieważ tak jak w Przemienieniu zostaliśmy przyobleczeni w Chrystusa, tak też otrzymujemy boską część gdy przyjmujemy Ciało Chrystusa. Jezus zaprasza nas do przyjęcia Go w Eucharystii, tak jak zaprosił Piotra, Jakuba i Jana do Przemienienia. I chce, abyśmy powiedzieli Mu tak jak Piotr: Jak dobrze być tutaj, Panie. On czeka na nas w tabernakulum. On jest tam dla nas.

Jezus chce nam pokazać niebo na ziemi. Poprzez sakramenty my,

chrześcijanie, otrzymujemy łaskę,
która popycha nas ku niebu. Dzięki
czystej dobroci Boga, człowiek jest
zdolny być blisko Niego. Dar,
przywilej dla człowieka,
niezasłużona nagroda, którą każdy
człowiek może osiągnąć już tu na
ziemi.

Każdy z nas może codziennie chwalić
Boga poprzez swoją osobistą
modlitwę. Św. Josemaría pisał: „Jezu,
patrzeć na Ciebie i rozmawiać z
Tobą! Trwać w kontemplacji,
zdumiewając się bezmiarem Twojego
Piękna. I nigdy, przenigdy nie
przerywać tej kontemplacji. O
Chryste, któż mógł Cię oglądać! Któż
mógł oglądać Ciebie i nie zostać
porażonym Twoją Miłością!” Musimy
Go słuchać i pozwolić, aby Jego życie
i nauczanie uświęcały nasze życie
codzienne.

Ten dar Boży, ta łaska otrzymana bez
żadnej zasługi, jest podarunkiem,

który Bóg daje nam, aby nas uszczęśliwić. Powodem, dla którego Bóg staje się człowiekiem i czyni człowieka zdolnym do bycia z Bogiem, jest to, że chce dla nas tego, co najlepsze, chce naszego szczęścia. „Droga Jezusa prowadzi nas zawsze do szczęścia, w połowie napotkamy krzyż lub próby, ale na końcu zawsze prowadzi nas do szczęścia. Jezus o nas nie zapomina. Obiecał nam szczęście i da je nam jeśli będziemy podążali Jego drogą”. (Papież Franciszek).

Możemy, w to święto, pogłębić nasze pragnienia, aby zjednoczyć się z Bogiem, tak jak uczynili to Piotr, Jakub i Jan, i tak jak wszyscy święci. „Vultum tuum, Domine, requiram (Ps 26, 8), szukam, o Panie, Twojego oblicza. Zamykam oczy i raduję się myślą, że będę Cię oglądał. Stanie się to wtedy, kiedy Pan Bóg zechce, bym ujrzał Go już nie jakby w zwierciadle, niejasno... ale twarzą w twarz (1 Kor

13, 12). Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego: kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże? (Ps 41, 3)”. (Św. Josemaría)

Wykorzystajmy to święto, aby podziękować Bogu za tak wiele darów otrzymanych tu na ziemi. Prośmy Jezusa, aby uczynił nas godnymi takich zasług. Niech nas uczyni gotowymi do „utruty własnego życia”, oddając je, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i abyśmy znaleźli się w wiecznej szczęśliwości.

Pablo Erdozáin // Zdjęcie:
Thomas Kinto - Unsplash